

PJESMA NAD PJESMAMA

GLAVA 1

Solomonova pjesma nad pjesmama.

1:2 Da me ho}e poljubiti poljupcem usta svojih! Jer je tvoja ljubav bolja od vina.

1:3 Mirisom su tvoja ulja prekrasna; ime ti je ulje razlito; zato te ljube djevojke.

1:4 Vuci me, za tobom }emo tr~ati; uvede me car u lo`nicu svoju; radova}emo se i veseli}emo se tobom, spominja}emo ljubav tvoju vi{e nego vino; pravi ljube te.

1:5 Crna sam, ali sam lijepa, k}eri Jerusalimske, kao {atori Kidarski, kao zavjesi Solomunovi.

1:6 Ne gledajte me {to sam crna, jer me je sunce opalilo; sinovi matere moje rasrdiv{i se na me postavi{e me da ~uvam vinograde, i ne ~uvah svojega vinograda, koji ja imam.

1:7 Ka`i mi ti, kojega ljubi du{a moja, gdje pase{, gdje planduje{? Jer za{to bih lutala me|u stadima drugova tvojih?

1:8 Ako ne zna{, najljep{a izme|u `ena, po|i tragom za stadom, i pasi jari}e svoje pokraj stano-va pastirskih.

1:9 Ti si mi, draga moja, kao konji u kolima Fa-raonovijem.

1:10 Obrazi su tvoji oki}eni grivnama, i grlo tvoje nizovima.

1:11 Na-ini}emo ti zlatne grivne sa {arama sre-brnijem.

1:12 Dok je car za stolom, narad moj pu{ta svoj miris.

1:13 Dragi mi je moj kita smirne, koja me|u do-
jkama mojim po~iva.

1:14 Dragi mi je moj grozd kiproz iz vinograda Engadskih.

1:15 Lijepa ti si, draga moja, lijepa ti si! o~i su ti kao u golubice.

1:16 Lijep ti si, dragi moj, i ljubak! i postelja na-
{a zeleni se.

1:17 Grede su nam u ku}ama kedrove, daske su nam jelove.

GLAVA 2

Ja sam ru`a Saronka, ljiljan u dolu.

2:2 [to je ljiljan me|u trnjem, to je draga moja me|u djevojkama.

2:3 [to je jabuka me|u drvetima {umskim, to je dragi moj me|u momcima; `eljeh hlada njezina, i sjedoh, i rod je njezin sladak grlu mojemu.

2:4 Uvede me u ku}u gdje je gozba a zastava mu je ljubav k meni.

2:5 Potkrijepite me `banovima, pridr`ite me jabukama, jer sam bolna od ljubavi.

2:6 Lijeva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.

2:7 Zaklinjem vas, k}eri Jerusalimske, srnama i ko{utama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

2:8 Glas dragoga mojega; evo ga, ide ska-u}i preko gora, poskakuju}i preko humova.

2:9 Dragi je moj kao srna ili kao jelen~e; evo ga, stoji iza na{ega zida, gleda kroz prozor, viri kroz re{etku.

2:10 Progovori dragi moj i re~e mi: ustani, draga moja, ljepotice moja, i hodi.

2:11 Jer gle, zima pro|e, minu{e da`di, otido{e.

2:12 Cvijeće se vidi po zemlji, dođe vrijeme pjevanju, i glas grlićin uje se u našoj zemlji.

2:13 Smokva je pustila zametke svoje, i loza vinova ucvala miriše. Ustani, draga moja, ljepotice moja, i hodi.

2:14 Golubice moja u rasjelinama kamenijem, u zaklonu vrletnom! daj da vidim lice tvoje, daj da ujem glas tvoj; jer je glas tvoj sladak i lice tvoje krasno.

2:15 Pohvatajte nam lisice, male lisice, (to kvare vinograde, jer naš vinogradi cvatu.

2:16 Moj je dragi moj, i ja sam njegova, on pase me u ljljanima.

2:17 Dok zahladi dan i sjenke otidu, vrati se, buđi kao srna, dragi moj, ili kao jelen-e po gorama razdijeljenim.

GLAVA 3

Na postelji svojoj noću trađih onoga koga ljubi duša moja, trađih ga, ali ga ne našao.

3:2 Sada ću ustati, pa idem po gradu, po trgovima i po ulicama trađi onoga koga ljubi duša moja. Trađih ga, ali ga ne našao.

3:3 Nađo me strađari, koji obilaze po gradu. Vidjeste li onoga koga ljubi duša moja?

3:4 Malo ih zaminuh, i našao onoga koga ljubi duša moja; i uhvatih ga, i neću ga pustiti dokle ga ne odvedem u kuću matere svoje i u lođnicu roditeljke svoje.

3:5 Zaklinjem vas, kćeri Jerusalimske, srnama i kođutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

3:6 Ko je ona (to ide gore iz pustinje kao stupovi od dima, potkađena smirnom i tamjanom i svakojakim prađkom apotekarskim?

3:7 Gle, ođar Solomunov, a oko njega (ezdeset junaka između junaka Izrailjevijeh:

3:8 Svi imaju mađeve, vjeđti su boju, u svakoga je mađo bedru radi straha nođnoga.

3:9 Ođar je našinio sebi car Solomun od drveta Livanskoga;

3:10 Stupce mu je našinio od srebra, uzglavlje od zlata, nebo od skerleta, a iznutra nastrođ ljubavlju za kćeri Jerusalimske.

3:11 Izidite, kćeri Sionske, i gledajte cara Solomuna pod vijencem kojim ga mati njegova okiti na dan svadbe njegove i na dan veselja srca njegova.

GLAVA 4

Lijepa ti si, draga moja, lijepa ti si, ođi su ti kao u golubice između vitica tvojih; kosa ti je kao stado koza koje se vide na gori Galadu;

4:2 Zubi su ti kao stado ovaca jednakih, kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne a nijedne nema jalove.

4:3 Usne su ti kao konac skerleta, a govor ti je ljubak; kao kriđka (ipka jagodice su tvoje između vitica tvojih;

4:4 Vrat ti je kao kula Davidova sazidana za oruđje, gdje vise tisuđama (titovi i svakojako oruđje junađko;

4:5 Dvije su ti dojke kao dva laneta blizanca, koji pasu me u ljljanima.

4:6 Dok dan zahladi i sjenke otidu, iđi ću ka gori smirnovoj i ka humu tamjanovu.

4:7 Sva si lijepa draga moja, i nema nedostataka na tebi.

4:8 Hodi sa mnom s Livana, nevjesto, hodi sa mnom s Livana, da gledađ s vrha Amanskoga, s vrha Senirskoga i Ermonskoga, iz peđina lavovskih, s gora risovskih.

4:9 Otela si mi srce, sestro moja nevjesto, otela si mi srce jednijem okom svojim i jednijem lan-iđjem s grla svojega.

4:10 Lijepa li je ljubav tvoja, sestro moja nevjesto, bolja je od vina ljubav tvoja, i miris ulja tvojih od svijeh mirisnijeh stvari.

4:11 S usana tvojih kaplje sat, nevjesto, pod jezikom ti je međ i mlijeko, i miris je halđina tvojih kao miris Livanski.

4:12 Ti si kao vrt zatvoren, sestro moja nevjesto, izvor zatvoren, studenac zapeđen.

4:13 Bilje je tvoje vo}njak od {ipaka s vo}em krasnijem, od kipra i narda.

4:14 Od narda i {afrana, od i |irota i cimeta sa svakojakim drvljem za kad, od smirne i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima.

4:15 Izvore vrtovima, studen~e vode `ive i koja te~e s Livana!

4:16 Ustani sjevere, i hodi ju`e, i duni po vrtu mom da kaplju mirisi njegovi; neka do |e dragi moj u vrt svoj, i jede krasno vo}e svoje.

GLAVA 5

Do |oh u vrt svoj, sestro moja nevjesto, berem smirnu svoju i mirise svoje, jedem sat svoj i med svoj, pijem vino svoje i mlijeko svoje; jedite, prijatelji, pijte, i opijte se, mili moji!

5:2 Ja spavam a srce je moje budno; eto glasa dragoga mojega, koji kuca: otvori mi, sestro moja, draga moja, golubice moja, bezazlena moja; jer je glava moja puna rose i kosa moja no}nijeh kapi.

5:3 Svukla sam haljinu svoju, kako }u je obu}i? oprala sam noge svoje, kako }u ih kaljati?

5:4 Dragi moj promoli ruku svoju kroz rupu, a {to je u meni ustrepta od njega.

5:5 Ja ustah da otvorim dragome svojemu, a s ruku mojih prokapa smirna, i niz prste moje pote~e smirna na dr`ak od brave.

5:6 Otvorih dragomu svome, ali dragoga mojega ne bje{e, otide. Bijah izvan sebe kad on progovori. Tra`ih ga, ali ga ne na |oh; vikah ga, ali mi se ne odazva.

5:7 Na |o{e me stra`ari, koji obilaze po gradu, bi{e me, rani{e me, uze{e prijevjes moj s mene stra`ari po zidovima.

5:8 Zaklinjem vas, k}eri Jerusalimske, ako na |e te dragoga mojega, {ta }ete mu kazati? Da sam bo-lna od ljubavi.

5:9 [to je tvoj dragi bolji od drugih dragih, o najljep{a me |u `enama? {to je tvoj dragi bolji od drugih dragih, te nas tako zaklinje{?

5:10 Dragi je moj bio i rumen, zastavnik izme |u deset tisu}a;

5:11 Glava mu je najbolje zlato, kosa mu je ku-drava, crna kao gavran;

5:12 O~i su mu kao u goluba na potocima vode-nijem, mlijekom umivene, i stoje uobilju;

5:13 Obrazi su mu kao lijehe mirisnoga bilja, kao cvije}e mirisno; usne su mu kao ljiljan, s njih kaplje smirna `itka;

5:14 Na rukama su mu zlatni prsteni, na kojima su ukovani virili; trbuh mu je kao svijetla slonova kost oblo`ena safirima.

5:15 Gnjatai su mu kao stupovi od mramora, uglavljeni na zlatnom podno`ju; stas mu je Livan, krasan kao kedri.

5:16 Usta su mu slatka i sav je ljubak. Taki je moj dragi, taki je moj mili, k}eri Jerusalimske.

5:17 Kuda otide dragi tvoj, najljep{a me |u `enama? kuda zama~e dragi tvoj, da ga tra`imo s to-bom?

GLAVA 6

Dragi moj si |e u vrt svoj, k lijehama mirisnoga bilja, da pase po vrtovima i da bere ljiljane.

6:2 Ja sam dragoga svojega, i moj je dragi moj, koji pase me |u ljiljanima.

6:3 Lijepa si, draga moja, kao Tersa, krasna si kao Jerusolim, stra{na kao vojska sa zastavama.

6:4 Odvрати o~i svoje od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti je kao stado koza koje se vide na Galadu.

6:5 Zubi su ti kao stado ovaca kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne a nijedne nema jalove.

6:6 Jagodice su tvoje izme |u vitica tvojih kao kri{ka {ipka.

6:7 [ezdeset ima carica i osamdeset ino~a, i dje-vojaka bez broja;

6:8 Ali je jedna golubica moja, bezazlena moja, jedinica u matere svoje, izabrana u roditeljke svoje. Vidje{e je djevojke i nazva{e je bla`enom; i carice i ino~e hvali{e je.

6:9 Ko je ona {to se vidi kao zora, lijepa kao mjesec, ~ista kao sunce, stra{na kao vojska sa zastavama?

6:10 Si|oh u ora{je da vidim vo}e u dolu, da vidim cvate li vinova loza, pupe li {ipci.

6:11 Ne doznah ni{ta, a du{a me moja posadi na kola Aminadavova.

6:12 Vрати се, врати се Sulamko, врати се, врати се, да те гледamo. [ta }ete гледати на Sulamci? као ~e-te војни~ке.

GLAVA 7

Kako su lijepe noge tvoje u obu}i, k}eri kne-`evska; sastavci su bedara tvojih kao grivne, djelo ruku umjetni~kih.

7:2 Pupak ti je kao ~a{a okrugla, koji nije nikad bez pi}a; trbuh ti je kao stog p{enice ogra|en ljiljanima;

7:3 Dvije dojke tvoje kao dva blizanca srn~eta;

7:4 Vrat ti je kao kula od slonove kosti; o~i su ti kao jezera u Esevonu na vratima Vatravimskim; nos ti je kao kula Livanska koja gleda prema Damasku;

7:5 Glava je tvoja na tebi kao Karmil, i kosa na glavi tvojoj kao carska porfira u bore nabrana.

7:6 Kako si lijepa i kako si ljupka, o ljubavi u milinama!

7:7 Uzrast ti je kao palma, i dojke kao grozdovi.

7:8 Rekoh: pope}u se na palmu, dohvati}u grane njezine; i bi}e dojke tvoje kao grozdovi na vinovoj lozi, i miris nosa tvojega kao jabuke;

7:9 I grlo tvoje kao dobro vino, koje ide pravo dragomu mojemu i ~ini da govore usne onijeh koji spavaju.

7:10 Ja sam dragoga svojega, i njega je `elja za mnom.

7:11 Hodi, dragi moj, da idemo u polje, da no}u-jemo u selima.

7:12 Rani}emo u vinograde da vidimo cvate li vinova loza, zame}e li se gro`|e, cvatu li {ipci; ondje }u ti dati ljubav svoju.

7:13 Mandragore pu{taju miris, i na vratima je na{im svakojako krasno vo}e, novo i staro, koje za te dohраниh, dragi moj.

GLAVA 8

O da bi mi brat bio, da bi sao sise matere moje! na{av{i te na polju poljubila bih te, i ne bih bila prijekorna.

8:2 Povela bih te i dovela bih te u ku}u matere svoje; ti bi me u~io, a ja bih te pojila vinom mirisavijem, sokom od {ipaka.

8:3 Lijeva je ruka njegove meni pod glavom a desnom me grli.

8:4 Zaklinjem vas, k}eri Jerusalimske, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dokle joj ne bude volja.

8:5 Ko je ona {to ide gore od pustinje naslanjaju}i se na dragoga svoga? Pod jabukom probudih te, gdje te rodi mati tvoja, gdje te rodi roditeljka tvoja.

8:6 Metni me kao pe~at na srce svoje, kao pe~at na mi{icu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; `ar je njezin kao `ar ognjen, plamen Bo`ji.

8:7 Mnoga voda ne mo`e ugasiti ljubavi, niti je rijeke potopiti. Da ko daje sve imanje doma svoje-ga za tu ljubav, osramotio bi se.

8:8 Imamo sestru malenu, koja jo{ nema dojaka. [ta }emo ~initi sa sestrom svojom kad bude rije~o njoj?

8:9 Ako je zid, zagradi}emo na njemu dvor od srebra; ako li vrata, utvrdi}emo ih daskama kedrovijem.

8:10 Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tada postah u o~ima njegovijem kao ona koja na|e mir.

8:11 Vinograd ima{e Solomun u Valamonu; da-de vinograd ~uvarima da svaki donosi za rod njegov po tisu}u srebrnika.

8:12 Moj vinograd koji ja imam, preda mnom je. Neka tebi, Solomune, tisu}a, i dvije stotine onima koji ~uvaju rod njegov.

8:13 Koja nastava{ u vrtovima! drugovi slu{aju glas tvoj, daj mi da ga ~ujem.

8:14 Br`e, dragi moj! I budi kao srna ili kao jelen~e na gorama mirisnijem.